

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Ondřeje Mráky, soudkyně Michaely Bejčkové a soudce Vojtěcha Šimíčka v právní věci žalobce: **R. F.**, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, Na Poříčním právu 1, Praha 2, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 1. 2025, čj. MPSV-2025/17036-913, o námitce podjatosti soudkyně vznesené žalobcem v řízení vedeném u Krajského soudu v Českých Budějovicích pod sp. zn. 64 Ad 4/2025,

t a k t o :

Soudkyně Krajského soudu v Českých Budějovicích JUDr. Tereza Kučerová **není vyloučena** z projednávání a rozhodování věci žalobce vedené u Krajského soudu v Českých Budějovicích pod sp. zn. 64 Ad 4/2025.

Odůvodnění:

[1] Žalobce podal u krajského soudu žalobu proti shora uvedenému rozhodnutí žalovaného. Dne 1. 4. bylo žalobci doručeno poučení o podjatosti, podle kterého věc v souladu s platným rozvrhem práce krajského soudu rozhodne samosoudkyně JUDr. Tereza Kučerová. Dne 2. 4. 2025 žalobce namítl podjatost této soudkyně, kterou odůvodnil tím, že nedávno rozhodovala v jiném řízení žalobce vedeném pod sp. zn. 64 Ad 10/2024. Žaloba se týkala zamítnutí stejné dávky státní sociální podpory, pro stejnou osobu a při stejných argumentech a důkazech, ale za jiné období. Žalobce podal v odkazované věci kasační stížnost, která dosud nebyla projednána. S ohledem na předchozí rozhodnutí soudkyně a na její poměr k věci je podle žalobce důvodná obava z její možné podjatosti. Ukázalo-li by se, že první žaloba byla „oprávněná“, byly by další žaloby nadbytečné. Žalovaný zamítá „jednotlivá řízení samostatně“, a proto žalobce podává samostatné žaloby, přestože se jedná o stále stejnou dávku. Nyní žalobce doplnil žalobu o zcela zásadní důkaz, na který soud odmítl v předchozí věci vyčkat (v tomto smyslu byla podána kasační stížnost).

[2] K podané námitce se vyjádřila soudkyně tak, že se necítí podjatá a nemá žádný poměr k projednávané věci ani k účastníkům řízení. Předchozí rozhodovací činnost v jiné právně srovnatelné věci žalobce není důvodem k jejímu vyloučení z rozhodování věci.

[3] Námitka podjatosti není důvodná.

[4] Podle § 8 odst. 1 s. ř. s. platí, že *soudci jsou vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.*

[5] Žalobce v námitce podjatosti neuvedl žádné skutečnosti, které by svědčily o vztahu soudkyně k věci či k účastníkům řízení a jež by zavdávaly pochybnost o její nepodjatosti. Takové skutečnosti nevyplývají ani z vyjádření soudkyně či z předloženého spisu.

[6] Zákon výslovně stanoví, že postup soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v *jiných věcech* nemůže být důvodem podjatosti soudce (viz výše citovaný § 8 odst. 1 věta třetí s. ř. s.; srov. též např. usnesení NSS ze dne 18. 6. 2003, čj. Nao 25/2003-47, č. 283/2004 Sb. NSS). Soudce může být vyloučen z rozhodování jen z objektivních důvodů, nikoli pro subjektivní přesvědčení účastníka řízení o nespravedlivosti, neodbornosti či nesprávnosti vedení řízení či jeho výsledku. Zpochybňovat rozhodnutí či postup krajského soudu jistě lze, k tomu však slouží opravné prostředky (jsou-li přípustné), nikoliv námitka podjatosti.

[7] Pro úplnost NSS uvádí, že postup soudkyně v řízení vedeném u krajského soudu pod sp. zn. 64 Ad 10/2024 nemůže zakládat pochybnost o podjatosti soudkyně v nynějším řízení. Žaloba v citovaném řízení směřovala proti jinému rozhodnutí žalovaného než nyní (konkrétně rozhodnutí ze dne 12. 6. 2024, čj. MPSV-2024/139181-913), které bylo vydáno na základě jiné žádosti žalobce. Na možnou podjatost soudkyně nelze usuzovat pouze z toho, že předmět řízení se týká totožných účastníků, stejné sociální dávky a obdobných skutkových okolností. Ve věcech, v nichž lze opakovaně podat žádost o tutéž dávku, je evidentní, že správní orgány a případně též soudy nezřídka vycházejí ze shodných důkazů a posuzují obdobné okolnosti a argumenty. Přirozeně se stává, že nesouhlasí-li účastník se zamítnutím své žádosti, pokusí se podat ji znovu (s upravenými tvrzeními a například i dalšími důkazy, byť v jádru zůstanou okolnosti a argumenty z povahy věci nezměněny). I v takovém případě jsou však argumenty a důkazy hodnoceny v každém jednotlivém řízení zvlášť, vždy ke každé jednotlivě podané žádosti. Ostatně i z odůvodnění námitky podjatosti plyne, že žalobce svou argumentaci vyvíjí a postupně se pokouší uplatnit nové, dříve neuplatňované důkazy a související tvrzení. Nadto z žalobcových tvrzení plyne, že jeho žádosti se týkají různých období (což v souvislosti s dalšími skutečnostmi může mít vliv na jejich věcné posouzení). Správní (a případná soudní) řízení na základě opakovaných žádostí žalobce tedy nemají totožný předmět. Jedná se tak o *jiné věci* ve smyslu § 8 odst. 1 poslední věty s. ř. s.

[8] Vzhledem k výše uvedeným okolnostem NSS shledal, že *samosoudkyně* JUDr. Tereza Kučerová není vyloučena z projednávání a rozhodnutí věci vedené u krajského soudu pod sp. zn. 64 Ad 4/2025.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. května 2025

Ondřej Mrákota
předseda senátu